

NEBEZPEČÍ ZÁMĚNY OCHRANNÉ ZNÁMKY NA ČÁSTI ÚZEMÍ EVROPSKÉ UNIE

HELENA PULLMANNOVÁ*, JAN ZIBNER**

Soud: Soudní dvůr Evropské unie
Věc: C-223/15
Datum: 22. 9. 2016
Dostupnost: curia.europa.eu

1. SHRUTÍ SKUTKOVÉHO STAVU

Spor, který se nakonec dostal až před evropskou justici, začal prodejem počítačových zařízení a software na území Německa. Společnost combit Software GmbH¹ založená dle německého práva a podnikající v oblasti informačních technologií (dále jen „Společnost combit“) je majitelem slovní ochranné známky „combit“², kterou používá pro označování svých produktů. Tato ochranná známka jí zajišťuje výlučné právo na označení a ochranu před užíváním podobně znějících výrazů, které by vedly k nebezpečí zámě-

---

* Autorka je studentkou 4. ročníku Právnické fakulty Masarykovy univerzity a působí jako pomocný vědecký asistent na Katedře občanského práva. Kontaktní e-mail je 405784@mail.muni.cz.

** Autor je studentem 5. ročníku Právnické fakulty Masarykovy univerzity a diplomantem na Ústavu práva a technologií. Kontaktní e-mail je jan.zibner@mail.muni.cz.

¹ Combit Software GmbH, IČ DE 142311808, se sídlem Untere Laube 30, 784 62 Konstanz, Německo, zapsaná v obchodním rejstříku Amtsgericht Freiburg pod číslem HRB 380959.

² Společnost combit Software GmbH vlastní několik aktivních slovních ochranných známek „combit“: německá ochranná známka č. 300022654 zapsaná pro třídy 35, 38, 42; německá ochranná známka č. 302303731 zapsaná pro třídy 9, 16, 38, 42; ochranná známka Evropské unie č. 001729367 zapsaná pro třídu 42; ochranná známka Evropské unie č. 006318935 zapsaná pro třídy 9, 16, 35, 38, 41, 42; mezinárodní ochranná známka č. 755918 s účinky v Polsku, Rumunsku a Švýcarsku zapsaná pro třídy 9, 35, 37, 38, 41, 42; ochranná známka s účinky v USA č. 76087092 zapsaná pro třídy 35, 38, 42. Informace je volně dostupná v databázích ochranných známek (zde TMview).

ny. Nicméně pár let nazpět se na německém trhu objevily produkty včetně software označené výrazem „Commit“. Ty však prodávala společnost Commit Business Solutions Ltd.³ založená dle izraelského práva a podnikající ve stejném odvětví skrze své webové stránky (dále jen „Společnost Commit“), která se při své činnosti mimo jiné zaměřovala i na Německo. A právě takovým jednáním došlo podle Společnosti combit k zásahu do jejího výlučného práva, které jí plyne z ochranné známky.

2. ŘÍZENÍ PŘED NÁRODNÍM SOUDEM

Společnost combit se v návaznosti na čl. 97 odst. 2⁴ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009⁵ ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (dále jen „Nařízení“) obrátila na Landgericht Düsseldorf (zemský soud v Düsseldorfu, Německo) s žalobou proti Společnosti Commit, kterou se primárně domáhala uložení zákazu této společnosti užívat slovního označení „Commit“ pro svůj software na půdě Evropské unie, sekundárně pak na půdě Německa ve vztahu k národní ochranné známce, a to z důvodu vyvolání nebezpečí záměny a porušování výlučných práv plynoucích z vlastnictví ochranné známky. Zemský soud je k posuzování této věci oprávněn dle čl. 95 odst. 1⁶ Nařízení. Nicméně přestože byl sekundární požadavek Společnosti combit zemským soudem bez dalšího přijat,⁷ ve věci primárního požadavku byla žaloba zamítnuta v tom smyslu, že jí nebylo vyhověno v rozsahu uvedeném žalobcem. Na to Společnost combit reagovala odvo-

³ Commit Business Solutions Ltd., se sídlem Rehov Mevaser 20, 671 24 Tel Aviv-Yafo, Izrael.

⁴ „Nemá-li žalovaný na území některého z členských států ani bydliště ani pobočku, vedou se tato řízení před soudy členského státu, na jehož území má bydliště žalobce, nebo, nemá-li bydliště na území některého členského státu, před soudy členského státu, na jehož území má pobočku.“ Čl. 97 odst. 2 Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství. In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [vid 14-10-2016]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:07 8:0001:0042:cs:PDF>.

⁵ Předložený spor byl s ohledem na dobu rozhodnou pro skutkový stav věci posuzován Soudním dvorem v kontextu (dnes již novelizovaného) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství. Novelizační nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/2424 ze dne 16. prosince 2015 se stalo účinným od 23. března 2016.

⁶ „Členské státy určí na svém území co nejmezenější počet soudů prvního a druhého stupně (dále jen „soudy pro ochranné známky Společenství“) plnící funkce svěřené jim tímto nařízením.“ Čl. 95 odst. 1 Nařízení o ochranné známce Společenství. Op. cit.

láním u Oberlandesgericht Düsseldorf (vrchní zemský soud v Düsseldorfu, Německo), který měl za to, že užíváním označení „Commit“ může hrozit u průměrného německy mluvícího spotřebitele nebezpečí záměny s ochrannou známkou Evropské unie⁸ „combit“, nikoliv však u spotřebitele mluvícího anglicky.⁹ Díky tomu tak nebezpečí záměny hrozí na území německy mluvících členských států, ale na území anglicky mluvících členských států nikoli. A s tím pak vyvstává problém s interpretací čl. 102 odst. 1¹⁰ Nařízení.

3. PŘEDBĚŽNÁ OTÁZKA

Z výše uvedených důvodů bylo proto řízení před vrchním zemským soudem přerušeno a Soudnímu dvoru Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) byla předložena k zodpovězení předběžná otázka nastiňující problém konstatování porušení výlučného práva přiznaného ochrannou známkou v případě existence nebezpečí záměny jen v případě části obyvatel Unie, tedy možnost územní limitace vydaného příkazu, který zakazuje pokračování

⁷ Bod 16. Rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (druhého senátu) ze dne 22. září 2016 ve věci C-223/15. In: *EUR-Lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [vid 14-10-2016]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:62015CJ0223&from=CS> (dále jen „anotované rozhodnutí“).

Bod 10. Stanovisko generálního advokáta Macieje Szpunara přednesené dne 25. května 2016 ve věci C-223/15. In: *EUR-Lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [vid 14-10-2016]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:62015CC0223&from=CS> (dále jen „Stanovisko“).

⁸ Označení „ochranná známka Evropské unie“ bylo zavedeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424 ze dne 16. prosince 2015, kterým bylo nahrazeno dřívější označení „ochranná známka Společenství“, se kterým pracovalo nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství.

⁹ Soud zde upozorňuje na gramatické základy a fonetickou podobnost sporných výrazů, kdy říká, že je pojmový rozdíl mezi anglickým slovesem „to commit“ (spáchat) a pojmem „combit“, který je složen z písmen „com“ odvozených od slova „computer“ (počítač) a z písmen „bit“ představujících zkratku „binary digit“ (binární číslice).

¹⁰ „Zjistí-li soud pro ochranné známky Společenství, že žalovaný porušil ochrannou známku Společenství nebo že její porušení ze strany žalovaného hrozí, vydá, pokud tu nejsou zvláštní důvody pro to, aby tak nečinil, příkaz, kterým mu zakazuje pokračovat v jednání, které představuje porušení nebo hrozbu porušení ochranné známky Společenství. Přijme rovněž podle vnitrostátních právních předpisů příslušná opatření k zajištění dodržování tohoto zákazu.“ Čl. 102 odst. 1 Nařízení o ochranné známce Společenství. Op. cit.

jednání, kteréžto je základem konstatování porušení práv k ochranné známce, a zároveň dotčení principu jednotnosti, jak jej zakotvuje čl. 1 odst. 2¹¹ Nařízení. Krom uvedeného byl Soudní dvůr žádán též o specifikaci podmínek pro tento postup.¹² Vznesené otázky se však netýkají podmínek postupu výslovně, a proto nebyla Soudním dvorem tato otázka reflektována, byť na ni pamatuje stanovisko generálního advokáta Macieje Szpunara přednesené dne 25. května 2016.¹³ Předběžná otázka vrchního zemského soudu, která byla doručena Soudnímu dvoru dne 18. května 2015, zněla:

„Jaké důsledky má pro posouzení nebezpečí záměny mezi slovní ochrannou známkou Evropské unie a označením, o němž se tvrdí, že porušuje uvedenou ochrannou známku, je-li z hlediska průměrného spotřebitele určité části členských států fonetická podobnost mezi ochrannou známkou a označením neutralizována pojmovým rozdílem, avšak z hlediska průměrného spotřebitele jiných členských států nikoli:

a) Je pro posouzení nebezpečí záměny relevantní hledisko jedné či druhé části nebo hledisko fiktivního průměrného spotřebitele všech členských států?

b) Je třeba mít za to, že k porušení ochranné známky Evropské unie dochází, či nedochází na celém území Evropské unie, existuje-li nebezpečí záměny jen v určité části tohoto území, nebo je nutno [rozlišovat] mezi jednotlivými členskými státy?“

4. ÚVAHY SOUDU

Po konstatování oprávněnosti výše nastíněného postupu stran německých soudů Soudní dvůr dospěl ke shodným závěrům uvedeným ve Stanovisku.

V prvé řadě Soudní dvůr podotknul, že pokud soud konstatuje, že užíváním označení dochází k nebezpečí záměny s ochrannou známkou Evropské unie jen na určité části území Unie, pak nelze dospět k závěru, že by

¹¹ „Ochranná známka Společenství má jednotnou povahu. Má stejné účinky v celém Společenství: může být zapsána, převedena, lze se jí vzdát, být zrušena nebo prohlášena za neplatnou a její užívání může být zakázáno pouze pro území celého Společenství. Tato zásada platí, nestanoví-li toto nařízení jinak.“ Čl. 1 odst. 2 Nařízení o ochranné známce Společenství. Op. cit.

¹² Stanovisko, bod 17. Op. cit.

¹³ Srovnej Stanovisko, body 32-50. Op. cit.

výlučné právo plynoucí z ochranné známky nebylo porušeno,¹⁴ což srovnával s podobným postupem v námitkovém řízení dle čl. 8 odst. 1 písm. b)¹⁵ Nařízení.¹⁶ Záhy však dodává, že celouzemní pravidlo primárně kvantitativního charakteru zachycené v čl. 9 odst. 1 písm. b)¹⁷ Nařízení lze vztáhnout i jen pro dílčí části území za určitých podmínek: je-li vznesena a dokázána žalovaným¹⁸ námitka neexistence nebezpečí záměny na některém území Evropské unie, které je následně z příkazu zakazujícího jednání porušující práva k ochranné známce vyloučeno, čímž podmínka nebezpečí záměny dostává do jisté míry kvalitativní charakter.

Dalším krokem pak je vydání příkazu, kterým se zakáže pokračovat v jednání představující porušení nebo hrozbu porušení ochranné známky Evropské unie, tak jak stanovuje čl. 102 odst. 1 Nařízení. Primárně má podle tohoto nařízení soud pro ochranné známky Společenství vydat příkaz vztahující se na celé území Evropské unie, nicméně existují „zvláštní důvody“, které ač nutno vykládat restriktivně, v tomto případě, kdy vlivem jazykového výkladu hrozba porušení a nebezpečí záměny vzniká jen v části Evropské unie a do funkce určení původu výrobků ochranné známky není zařazeno, je jejich podstata naplněna.¹⁹ A to v tom smyslu, že základním principem práva na výlučné užívání je ochrana specifických zájmů majitele ochranné známky, které spočívají primárně v ekonomických důvodech. V případě zákazu užívání v místech, kde nelze dovozovat existenci nebez-

¹⁴ Anotované rozhodnutí, bod 25. Op. cit.

¹⁵ „Na základě námitek majitele starší ochranné známky se přihlášená ochranná známka nezapíše: pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna; nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.“ Čl. 8 odst. 1 písm. b) Nařízení o ochranné známce Společenství. Op. cit.

¹⁶ Anotované rozhodnutí, bod 26. Op. cit.

¹⁷ „Z ochranné známky [Evropské unie] vzniká jejímu majiteli výlučné právo. Majitel je oprávněn zakázat všem třetím stranám užívat bez jeho souhlasu v obchodním styku: označení, u něhož z důvodu jeho totožnosti nebo podobnosti s ochrannou známkou Společenství a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb označených ochrannou známkou Společenství a označením existuje nebezpečí záměny u veřejnosti včetně nebezpečí asociace mezi označením a ochrannou známkou.“ Čl. 9 odst. 1 písm. b) Nařízení o ochranné známce Společenství. Op. cit.

¹⁸ Anotované rozhodnutí, bod 32. Op. cit.; Stanovisko, body 33-35, 41-43. Op. cit.

¹⁹ Anotované rozhodnutí, bod 31. Op. cit.; Stanovisko, body 25-26, 30. Op. cit.

pečí záměny s ochrannou známkou („combit“) užíváním dotčeného označení (pojmu „Commit“), by docházelo k jednání nad rámec práva vyplývajícího z ochranné známky Evropské unie,²⁰ přičemž musí být brány v úvahu veškeré relevantní okolnosti případu. Na ty pak soud reaguje vydáním příkazu stanovujícím účinné, přiměřené a odrazující řešení, které zároveň zabraňuje vzniku překážek právně dovoleného obchodu. Nicméně, přijaté řešení musí být dostatečně účinné (efektivní) s ohledem na specifika trhu výrobků (či služeb) dotčené ochranné známky tak, aby omezení příkazu nezbavilo majitele ochranné známky právní ochrany.²¹

V závěru rozhodnutí Soudní dvůr prohlásil nutnost přesného vymezení území v příkazu podle čl. 102 Nařízení, které je dle Stanoviska nutno navíc přesně doložit.²² Uvedl, že je nutné vždy přesně stanovit, pro jaké území se příkaz, kterým se zakazuje pokračovat v jednání představujícím porušení nebo hrozbu porušení ochranné známky Evropské unie, vztahuje a pro které již nikoliv. Takové vymezení pak musí být co nejpřesnější a nejjasnější, přičemž pouhé označení „anglicky mluvící obyvatelstvo“ nebude pro naplnění této podmínky dostačující. Důvod je zřejmý, předcházení interpretačních problémů a sporů v této věci *pro futuro*.²³

Své úvahy soud uzavírá konstatováním, kdy příkaz zakazující určité jednání jen pro určitou část Evropské unie není zásahem do principu jednotné povahy ochranné známky Evropské unie, neboť příkaz omezující užívání ochranné známky pouze pro část území se nedotýká práva majitele ochranné známky zakázat veškerá užívání, která by zasahovala do funkcí ochranné známky.²⁴ Což odpovídá myšlence výjimky z jednotnosti ochranné známky vyjádřené ve Stanovisku.²⁵

Přičemž vždy je potřeba posouzení veškerých relevantních faktorů daného případu pro konstatování neexistence nebezpečí záměny, tedy nemožnosti zasáhnout do funkcí ochranné známky, a uplatnění „zvláštního

²⁰ Stanovisko, body 25 a násl. Op. cit.

²¹ Stanovisko, body 51, 52. Op. cit.

²² Srovnej Stanovisko, bod 34 ve spojení s bodem 49. Op. cit.

²³ Anotované rozhodnutí, bod 34. Op. cit.

²⁴ Anotované rozhodnutí, bod 35. Op. cit.; Stanovisko, body 23, 25, 29. Op. cit.

²⁵ Stanovisko, bod 32. Op. cit.

důvodu“ pro omezení příkazu zakazujícího dané jednání (hledisko vizuální, fonetické, pojmově kolidujících označení, a to s přihlédnutím k dominantním prvkům těchto označení).²⁶

5. ROZHODNUTÍ SOUDU

Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že

„Ustanovení čl. 102 odst. 1, čl. 9 odst. 207 písm. b) a čl. 102 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství [dnes Evropské unie] musí být vykládána v tom smyslu, že pokud soud pro ochranné známky Evropské unie rozhodne o tom, že užíváním označení vzniká nebezpečí záměny s ochrannou známkou Evropské unie na jedné části území Evropské unie, přičemž toto nebezpečí na jiné části jejího území nevzniká, musí tento soud konstatovat, že došlo k porušení výlučného práva přiznaného touto ochrannou známkou, a vyslovit příkaz, kterým se uvedené užívání zakazuje na celém území Evropské unie s výjimkou té části jejího území, ve vztahu k níž byla konstatována neexistence nebezpečí záměny.“

Na první část předběžné otázky tedy Soudní dvůr odpovídá v tom smyslu, že důsledkem rozdílného vnímání podobnosti dvou výrazů v různých částech Unie je pak limitace příkazu zakazujícího užívání na celém území Evropské unie s výjimkou právě té části území, kde k nebezpečí záměny prokazatelně nedochází.

S tím souvisí otázka druhá, tedy část a). Pro posouzení nebezpečí záměny je důležité vnímání podobnosti a nebezpečí záměny v dotčených místech Unie, což má pak vliv na specifikaci části území, která bude tvořit výjimku z příkazu.

Třetí a poslední část označená b) je zodpovězena tak, že i když v nastíněném případě vzniká nebezpečí záměny pouze na části území Evropské unie, soud musí i přesto konstatovat, že došlo k porušení výlučného práva přiznaného ochrannou známkou Evropské unie jako celku. Samotná diferenciace v existenci či neexistenci nebezpečí záměny na daném území unie se tak promítá až v rámci přijetí reakce na předmětné chování žalovaného,

---

²⁶ Anotované rozhodnutí, bod 33. Op. cit.

příkazu zakazujícího protiprávní jednání, a nikoli v rovině konstatování porušení, či neporušení práva k ochranné známce Evropské unie.

6. REFLEXE ROZHODNUTÍ

Soud se v tomto rozhodnutí opíral o svou bohatou rozhodovací praxi. Samotný případ se podobal již dřívějšímu případu DHL Express France²⁷, který Soudní dvůr rozhodoval v roce 2011, a v porovnání se kterým Soudní dvůr nyní dostal příležitost upřesnit podmínky vydávání zmíněného příkazu. Upřesnit v tom smyslu, že není nutno vydávat příkaz s jednotnými následky v zásadě pro celé území Evropské unie, jak bylo právě v tomto rozhodnutí stanoveno, s odkazem na jednotnou povahu známky a její celounijní účinky a vůbec funkce jakožto ochranné známky.²⁸ Naopak je možno využít institutu „zvláštních důvodů“, které relativizují princip jednotnosti ochranné známky v závažných případech, jako bylo například ve výše uvedené věci: při prokazatelně odlišném vnímání nebezpečí záměny lze diferencovat a dělit území Unie na větší či menší ale vždy odůvodněné části, na které se bude příkaz vztahovat pozitivně ve smyslu přímého zákazu užívání a na které záporně ve smyslu výjimky z aplikace příkazu.

Soudní dvůr zde zároveň zdůrazňuje restriktivní výklad a použití „zvláštních důvodů“ a navazuje na výklad tohoto pojmu z rozhodnutí Nokia Corp. proti Joacimu Wärdellovi²⁹, kde dospěl k závěru, že ani pouhá skutečnost, že nebezpečí pokračování v jednání, jež představuje porušení nebo hrozbu porušení ochranné známky, není zjevné nebo že je jinak pouze ome-

---

²⁷ Zejména body 46-48. Rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (velkého senátu) ze dne 12. dubna 2011 ve věci C-235/09. In: *EUR-Lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [vid 14-10-2016]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:62009CJ0235&from=CS>.

²⁸ Srovnej bod 75 a násl. Rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (velkého senátu) ze dne 23. března 2010 ve spojených věcech C-236/08 až C-238/08. In: *EUR-Lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [vid 14-10-2016]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:62008CJ0236&from=CS>.

²⁹ Rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (prvního senátu) ze dne 14. prosince 2006 ve věci C-316/05. In: *EUR-Lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [vid 14-10-2016]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:62005CJ0316&from=CS>.

zené, ani existence trestních sankcí za takové jednání v národní legislativě nepředstavuje zvláštní důvod. Dále citovaným rozhodnutím je rozhodnutí Irina Nikolajeva proti Multi Protect OÜ³⁰, kde vyloučil z pojmu zvláštních důvodů i absenci požadavku na vydání příkazu na ukončení jednání představujícího porušení ochranné známky.

Co se týče otázky posuzování neexistence nebezpečí záměny také v jiných jazycích Evropské unie, rozhodnutí Soudního dvora ani Stanovisko se k této otázce konkrétněji nevyjadřuje. Z rozhodnutí nevyplývá, že by bylo slovní označení ochranné známky srovnáváno také s jinými jazyky. Z toho důvodu je pak závěr o existenci nebezpečí záměny pouze na území německy mluvících zemích (což není pouze území Německa) dosti zkratkovitý ve vztahu k ostatním dvaadvaceti oficiálním jazykům Evropské unie, v jejichž kontextu zkoumání nebezpečnosti záměry výrazu „combit“ a „Commit“ nejspíš neproběhlo. Pravděpodobně se k tomuto zkoumání nepřistoupilo s ohledem na šíři otázky a nejasnost podmínek postupu, kdy hlavní nejasností bylo uplatnění zásady oficiality, či nikoli.³¹

Ve věci posuzování odlišného vnímání dotčených ochranných známek pak Soudní dvůr rozvíjel myšlenky vyjádřené v případě Armacell proti OHIM³² a Dominio de la Vega proti OHIM³³, kde již byla problematika růz-

---

³⁰ Rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (sedmého senátu) ze dne 22. června 2016 ve věci C-280/15. In: *EUR-Lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [vid 14-10-2016]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:62015CJ0280&from=CS>.

³¹ Stanovisko, body 36 a 50. Op. cit.

³² Rozhodnutí Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 10. října 2006 ve věci T-172/05. In: *EUR-Lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [vid 14-10-2016]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:62005TJ0172&from=CS>.

Následný kasační opravný prostředek zamítnut. Srovnej rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (prvního senátu) ze dne 18. září 2008 ve věci C-516/06 P. In: *EUR-Lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [vid 14-10-2016]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:62006CJ0516&from=CS>.

³³ Rozhodnutí Soudu prvního stupně (sedmého senátu) ze dne 16. září 2009 ve věci T-458/07. In: *EUR-Lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [vid 14-10-2016]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:62007TJ0458&from=CS>.

ného výkladu pojmů zmiňována a kde se operovalo s obyvatelstvem mluvícím daným jazykem ve vztahu k obyvatelstvu v kontextu jednotnosti ochranné známky Evropské unie.³⁴ K tomu Soudní dvůr využil srovnání s případem Loutfi Management proti AMJ Meatproducts NV a další³⁵, kde jako faktory při takovém posuzování bral v potaz význam slov v jazyce původním i výslovnost těchto slov, kterážto hlediska mohou být podle Soudního dvora dostatečným rozlišovacím prvkem. Nadto zde Soudní dvůr zdůraznil s odkazem na mnohačetnou judikaturu³⁶ nutnost globálního výkladu a zohlednění rizik, která v tomto širším kontextu relevantních faktorů mohou vyvstávat.

Toto rozhodnutí Soudního dvora představuje rozhodně pozitivně upřesnění, se kterým však bude nutno zacházet velice ostražitě a spíše jeho následky vykládat úzce a pokud možno restriktivně. Takovéto příkazy, které budou dělit části Unie, by i nadále měly být jen skutečnou výjimkou z obecného pravidla jednotného příkazu. Při budoucím neopatrném uchopení ústřední myšlenky rozhodnutí a přehlížení jednotné povahy ochranné známky Evropské unie může totiž soudní praxe v tomto smyslu

---

Následný kasační opravný prostředek zamítnut. Srovnej rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (pátého senátu) ze dne 16. září 2010 ve věci C-459/09 P. In: *EUR-Lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [vid 14-10-2016]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:62009CO0459&from=CS>

³⁴ Srovnej rozhodnutí Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 10. října 2006 ve věci T-172/05, bod 56 a násl. Op. cit.

Srovnej rozhodnutí Soudu prvního stupně (sedmého senátu) ze dne 16. září 2009 ve věci T-458/07, bod 30 a násl. Op. cit.

³⁵ Rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (desátého senátu) ze dne 25. června 2015 ve věci C-147/14. In: *EUR-Lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [vid 14-10-2016]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:62014CJ0147&from=CS>.

³⁶ Srovnej rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (velkého senátu) ze dne 23. března 2010 ve spojených věcech C-236/08 až C-238/08. Op. cit.

Srovnej rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (velkého senátu) ze dne 12. dubna 2011 ve věci C-235/09. Op. cit.

Myšlenka překlenutí hranic území jednotlivých členských států je vyjádřena i v rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (druhého senátu) ze dne 19. prosince 2012 ve věci C-149/11. In: *EUR-Lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [vid 21-10-2016]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:62011CJ0149&from=CS>.

vést až k teritorializaci a zužování dopadu a výhod tohoto druhu ochranné známky, jejímž hlavním posláním je právě teritorializaci práva duševního vlastnictví na národních úrovních překlenout. Tím by se ve výsledku tato ochranná známky nelišila ničím od ochranných známek národních a celý institut by mohl selhat ve své podstatě.

Příčemž samotné omezení příkazu zakazujícího jednání narušující práva k ochranné známce by zároveň nemělo způsobovat neúčinnost přijatého opatření v praxi, zejména s ohledem na specifikace trhu předmětných výrobků a služeb ochranných známkou označených. Tento aspekt rozhodnutí Soudního dvora výslovně neuvádí, nicméně jej lze najít ve Stanovisku k tomuto případu.³⁷

V návaznosti na toto rozhodnutí se věc vrátila k vrchnímu zemskému soudu v Düsseldorfu, který by měl jako soud pro ochranné známky Evropské unie vydat příkaz požadovaného obsahu. Samotná Společnost Commit již ale v reakci na toto rozhodnutí přepracovala znění svých obchodních podmínek, které v současnosti již odráží závěr rozhodnutí Soudního dvora a reflektuje vztah nabízených produktů označených výrazem „Commit“ vůči Německu a německy mluvícím zákazníkům.³⁸

Toto dílo lze užít v souladu s licenčními podmínkami Creative Commons BY-SA 4.0 International (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/legalcode>).

---

³⁷ Stanovisko, body 51-55. Op. cit.

³⁸ Pro obyvatele Německa pak vložena klauzule prohlašující, že společnost neposkytuje žádné služby ani nedoručuje žádné své produkty prezentované pod značkou „Commit“ zákazníkům z Německa, a že žádné z nabídek či možností na oficiálních webových stránkách ne cílí na německé zákazníky. Plné znění v angličtině dostupné z: <http://www.commitcrm.com/legal-terms-and-notices/#germany-legal-notice>.